

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **E. P.**
státní příslušnost Moldavská republika
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní
Lhoty
zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2020 č. j. OAM-72/LE-BE01-VL16-PS-
2020, o zajištění

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2020 č. j. OAM-72/LE-BE01-VL16-PS-2020 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 6 800 Kč k rukám jeho zástupce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto takto: „ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 6. 11. 2020“. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodl o zajištění žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) a § 46a odst. 4 zákona o azylu se závěrem, že má za prokázané, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána žalobcem pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany již dříve. Současně žalovaný dospěl k závěru, že z jednání žalobce je zřejmé, že v jeho případě existuje nebezpečí, že se bude vyhýbat své povinnosti z území ČR vycestovat, bude mařit výkon rozhodnutí o vyhoštění a že podání žádosti o mezinárodní ochranu bylo v jeho případě zapříčiněno pouze snahou vyhnout se tomuto vyhoštění.
2. Žalobce namítal, že rozhodnutí mu bylo doručeno po konci 5 denní lhůty stanovené v § 46a odst. 4 zákona o azylu. Konstatoval, že o mezinárodní ochranu požádal 18. 7. 2020. Napadené rozhodnutí bylo vydáno 21. 7. 2020, ovšem jak je zřejmé i z vyznačení doložky právní moci, bylo mu doručeno až dne 24. 7. 2020. Tato skutečnost způsobuje zřejmou nezákonnost napadeného rozhodnutí. V této souvislosti žalobce odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 107/2017-28 ze dne 15. 6. 2017, z něhož obsáhle citoval.
3. Dalším důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí je podle žalobce jeho nepřezkoumatelnost. Konstatoval, že v napadeném rozhodnutí žalovaný formuloval výrok rozhodnutí takto: „Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky, ve věci zajištění pana E. P., nar.X, státní příslušnost Moldavská republika, v zařízení pro zajištění cizinců rozhodlo tak, že jmenovaného ve smyslu § 46 odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 6. 11. 2020.“ Žalobce namítal, že výrok je nesrozumitelný, neboť po označení účastníků a správního orgánu následuje věta, která nemá logickou ani gramatickou souvislost a ze samotného výroku není zřejmé, jak žalovaný ve věci rozhodl. Odkázal na ust. § 67 až 69 správního řádu a uvedl, že výrok rozhodnutí musí být jasný, srozumitelný, přesný a určitý. Výrok napadeného rozhodnutí tyto náležitosti nesplňuje, a to i přesto, že se jedná o tak závažnou situaci, jako je omezení osobní svobody. V této souvislosti žalobce rovněž citoval závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku č. j. 8 As 141/2012-57. Zdůraznil větu, že právě samotný výrok rozhodnutí náležitě vyjadřuje, jakým způsobem příslušný správní orgán rozhodl o předmětu řízení. Výrok rozhodnutí musí být přitom jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze ten (na rozdíl od ostatních částí správního aktu, jako je označení orgánu, který rozhodl, návětí, odůvodnění, poučení) v sobě nese autoritativní úpravu práv a povinností.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Kromě jiného uvedl, že napadené rozhodnutí nebylo možno vydat a předat žalobci v 5 denní lhůtě z důvodu jeho karantény. Poukázal na rozhodnutí Odboru zdravotnického zabezpečení MV ČR č. j. 109392-18/OOZ-2020 z 15. 7. 2020, podle něhož byl žalobce dle zákona o ochraně veřejného zdraví umístěn do tzv. karantény v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová. Potvrdil, že k vydání rozhodnutí došlo až 21. 7. 2020 a předáno bylo žalobci 24. 7. 2020. Připustil také, že výroková část rozhodnutí neobsahuje ustanovení, dle kterého byl žalobce

zajištěn. Dle žalovaného se jedná o chybu v psaní, administrativní pochybení. Poukázal na to, že z obsahu rozhodnutí je zřejmé, že žalobce byl zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a dle § 46a odst. 4 zákona o azylu.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 21. 7. 2020 č. j. OAM-72/LE-BE01-VL16-PS-2020 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 24. 7. 2020, jak plyne z protokolu o předání rozhodnutí. Ze spisu se rovněž podává, že rozhodnutím Policie ČR, krajského ředitelství policie hl. města Prahy ze dne 14. 7. 2020 č. j. KRPA-182058-14/ČJ-2020-000022-ZSV byl žalobce nejprve zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů a umístěn v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová. Tam dne 18. 7. 2020 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. Co se týká výrokové části napadeného rozhodnutí, pak ta je po textu „rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců“ formulována dále takto: „Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky, ve věci zajištění pana E. P., narozen X, státní příslušnost Moldavská republika, v zařízení pro zajištění cizinců, rozhodlo tak, že jmenovaného ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 6. 11. 2020“. Pak následuje pasáž odůvodnění.
7. Podle ust. § 68 odst. 1 a odst. 2 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., v pl. znění, rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popř. též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.
8. Krajský soud souhlasí s žalobní námitkou žalobce, že ve výrokové části napadeného rozhodnutí není řádně formulován výrok, resp. formulace výroku je nesrozumitelná a v rozhodnutí zcela absentuje jasný, určitý, srozumitelný a přesný výrok. V této souvislosti soud odkazuje rovněž na ust. § 46a odst. 1 a odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., z něhož plyne, že ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, a to za stanovených podmínek a v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění, kterou lze prodloužit, a to i opakovaně, nejdéle na 120 dnů. Je třeba zdůraznit, že právě samotný výrok rozhodnutí náležitě vyjadřuje, jakým způsobem příslušný správní orgán rozhodl o předmětu řízení. V napadeném rozhodnutí je obsažena uvozovací část, která obsahuje označení správního orgánu a označení žalobce. Po tomto záhlaví má následovat samotný výrok, resp. výroky rozhodnutí, které vyjadřuje, jakým způsobem žalovaný rozhodl. Takto ovšem žalovaný nepostupoval a řádně formulovaný výrok, resp. výroky v napadeném rozhodnutí zcela scházejí. Absence požadovaných náležitostí výroku rozhodnutí znamená v konečném důsledku podstatné porušení ustanovení o řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. a soud již z tohoto důvodu rozhodnutí žalovaného zrušil.

9. Důvodnou soud shledává i druhou žalobní námitku. Podle § 46a odst. 4 věty první zákona o azylu, jde-li o cizince, který je zajištěn podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodne ministerstvo o zajištění podle odstavce 1 do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky č. j. 4 Azs 228/2014-34, č. j. 5 Azs 107/2017-28) plyne, že pokud cizinec, který je zajištěn podle zákona o pobytu cizinců, požádá o udělení mezinárodní ochrany, je povinností správního orgánu rozhodnout o jeho ponechání v zařízení o zajištění cizinců v co možná nejkratší lhůtě, maximálně ve lhůtě 5 dnů stanovené v § 46a odst. 4 zákona o azylu, v níž je třeba rozhodnutí nejen formálně vydat, nýbrž musí být v dané lhůtě i doručeno žadateli o mezinárodní ochranu tak, aby nabylo právní moci. Pětidenní lhůta stanovená v § 46a odst. 4 zákona o azylu je lhůtou propadnou, po jejímž marném uplynutí nelze rozhodnutí o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců vydat, resp. pokud bylo takto vydáno, jde o rozhodnutí nezákonné. V dané věci není sporu o tom, že v zákonné pětidenní lhůtě nebylo žalobou napadené rozhodnutí o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců žalobci doručeno. Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky dne 18. 7. 2020. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 21. 7. 2020 a žalobci bylo doručeno až 24. 7. 2020, čili zjevně po uplynutí pětidenní zákonem stanovené lhůty (§ 46a odst. 4 věty první zákona o azylu). K argumentaci žalovaného, že údajným důvodem, který bránil doručení napadeného rozhodnutí během pětidenní lhůty, byla skutečnost, že žalobce byl umístěn do tzv. karantény v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová soud uvádí, že se nejedná o relevantní argumentaci, neboť z uvedeného prohlášení žalovaného je zřejmé, že žalobce se nacházel v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová a dle názoru soudu tak byl nepochybně snadno dosažitelný. Prosté umístění do tzv. karantény není komplikací, pro kterou by nebylo možné žalobci v zákonné pětidenní lhůtě rozhodnutí doručit. Porušení § 46a odst. 4 zákona o azylu je rovněž důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, byť je zřejmé, že pokud by byl žalobce stále zajištěn, musí být neprodleně propuštěn na svobodu.
10. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalovanému zaplatit žalobci, který měl ve věci zcela úspěch na nákladech řízení částku 6 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 160 odst. 1 o.s.ř., § 149 odst. 2 o.s.ř., aplikované na základě § 64 s.ř.s.). Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za zastupování podle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, a to za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 citované vyhlášky. Náklady řízení dále sestávají ze dvou režijních paušálů po 300 Kč k uvedeným dvěma úkonům právní služby, a to podle § 13 odst. 4 uvedené vyhlášky. Náklady řízení tak činí celkem 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 02. 09. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně